

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o zmianie §. 112. statutu Banku krajowego.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą powziętą przez Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 17. maja 1893 r. polecił Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu między innymi, by się wystarał u c. k. Rządu, iżby w drodze ustawy państwowej przyznane zostały obligacjom kolejowym Banku krajowego jak najdalej idące ulgi podatkowe, stemplowe i należyciowe. O staraniach, jakie Wydział krajowy w wykonaniu tego polecenia czynił, mieliśmy zaszczyt zdawać Wys. Sejmowi szczegółowo sprawę w przedłożeniach „o Banku krajowym“ za r. 1894 i 1895 (Al. 4b Stenogr. Spraw. VI sesji VI. peryodu i Al. 42. Stenogr. spraw. I. sesji VII. peryodu Sejmu krajowego), tu więc przypominamy tylko, iż sprawa wyjednania tych ulg weszła w nową fazę z chwilą wejścia w życie ustawy o kolejach niższego rzędu (z dnia 31. grudnia 1894 r. Dz. u. p. Nr. 2 ex 1895), stwarzającej nowe a stałe normy, w myśl których papierom publicznym emitowanym w celu zebrania kapitałów na budowę kolei lokalnych mogą być przyznawane ulgi podatkowe stemplowe i należyciowe, nie jak przed wydaniem tej ustawy, w drodze specjalnych ustaw państwowych, lecz w drodze rozporządzeń c. k. Ministerstwa. Od chwili wydania tej ustawy zatem podjął Wydział krajowy staranie o wyjednanie u c. k. Rządu postanowienia zaliczającego obligi kolejowe Banku krajowego do rzędu walorów, którym w myśl art. VII. pomienionej ustawy mają być przyznane przewidziane w tym artykule ulgi, a starania te odniosły ten skutek, iż reskrytem z dnia 24. lutego 1896 r. l. 28. zgodził się JEP. Minister Skarbu na wnioski Wydziału krajowego w tej sprawie, i zatwierdzając tymże reskrytem tekst kolejowych obligacji Banku krajowego, przyznał im tem samem ulgi objęte art. VII. wyżej powołanej ustawy pod warunkiem jednak, wynikającym z brzmienia tegoż artykułu, iż Wydział krajowy zgodzi się na poddanie oddziału kolejowego Banku krajowego, (zostającego w myśl statutu tegoż Banku i postanowień ustawy z dnia 24. kwietnia 1874 r. (Dz. u. p. Nr. 48) pod wyłącznym nadzorem Wydziału krajowego), także nadzorowi c. k. Rządu.

Wydział krajowy, uznając doniosłość przyznania ulg przewidzianych art. VII. ustawy z d. 31. grudnia 1894 r. dla emisji obligacji kolejowych Banku krajowego, postanowił uchwałą z dnia 13. marca 1896 r. LW. 17.674 przyjmując warunek powyższy jako wynikający z postanowienia powołanej ustawy i zawiadamiając o tem Prezydium c. k. Namiestnictwa, określił zgodnie z propozycjami zawartemi w reskrypcie J. E. Pana Ministra Skarbu zakres działania Komisarza rządowego, wykonującego nadzór c. k. Rządu nad działem kolejowym Banku, a zastrzegając sobie również wykonywanie nadzoru nad tym działem, oświadczył gotowość poddania oddziału tego nadzorowi c. k. Rządu natychmiast i przedłożenia Wys. Sejmowi na najbliższej sesji wniosku, zmieniającego Statut Banku krajowego w tym kierunku, by znalazło w nim wyraz uznanie ze strony Wys. Sejmu prawa Rządu do nadzorowania tego oddziału.

W odpowiedzi na powyższą odezwę, zawiadomiło Prezydium c. k. Namiestnictwa odezwą z dnia 4. kwietnia 1896 r. L. 3188 pr. Wydział krajowy, że poruczyło nadzór nad oddziałem kolejowym Banku krajowego JWP. Franciszkowi Karasińskiemu, komisarzowi rządowemu Banku krajowego i że odniosło się do c. k. Ministerstwa Skarbu o ostateczne załatwienie sprawy przyznania ulg podatkowych, stempowych i należytościowych dla obligacyj kolejowych Banku, odezwą zaś z dnia 10. listopada 1896 r. L. 11009 pr. zakomunikowało nam reskrypt J. E. Pana Ministra Skarbu z dnia 17. października 1896 r. L. 2615, stwierdzający przyznanie powyższych ulg tymże obligacyom.

Wywiązując się z zaciągniętego wobec c. k. Rządu zobowiązania, ma Wydział krajowy zaszczyt, opierając się na powyższem przedstawieniu sprawy, przedłożyć Wys. Sejmowi następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości powyższe sprawozdanie Wydziału krajowego.

II. 1) Alinea 12. §-fu 112 statutu Banku krajowego uchyla się w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać: „12. wykonywanie nadzoru w myśl ustawy z dnia 24. kwietnia 1874 r. (dz. ust. p. Nr. 48) i ustanowienie komisarza, który wykonywać ma funkcyę w powołanej ustawie co do działań Banku, za które kraj przyjął gwarancję“.

2) Po końcowym ustępie §. 112 statutu Banku krajowego uchwała Sejm następujący ustęp dodatkowy:

„W oddziale kolejowym Banku wykonuje c. k. Rząd nadzór zastrzeżony dlań w art. VII. ustawy z dnia 31. grudnia r. 1894 (Dz. ust. p. Nr. 2 z r. 1895).

We Lwowie dnia 11. grudnia 1896 r.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Łodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Edward Jędrzejowicz w. r.

Członek Wydz. kraj.